

λογήν τῶν ἐπιγραφῶν ἐπὶ μνημείων καὶ τάφων καὶ τῶν σημαντικωτάτων ἐκκλησιῶν καὶ νεκροταφείων τῶν Παρισίων.

— Ἡ μικροτάτη ἑφημερίς τῆς ὑψηλίου εἶναι ἡ ἐν Μαδρίτῃ τοῦ Καναδά ἐκδιδομένη *Mados Star* (Μαδοκαῖος ἀστήρ) ἔκδιδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος εἰς φύλλον οὗ τὸ μὲν μήκος εἶνε 75, τὸ δὲ πλάτος 55 χιλιστῶν τοῦ μέτρου καὶ τιμᾶται ἡμίσεος δελλαρίου κατ' ἔτος.

* *

Τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1882 γενήσεται ἐν Ἐδιμβούργῳ διεθνὴς ἀλιευτικὴ ἐκθεσις. Θέλει δὲ περιέχει πάντα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀλιεῖαν ἀντικείμενα, οἷον πρότυπα, σχέδια καὶ φωτογραφίαι ἀλιευτικῶν πλοικρίων, πρότυπα λιμένων πρὸς καταφυγὴν τῶν ἀλιέων, πλοιάρια ἀλιευτικὰ καὶ καλύβας ἀλιέων, δίκτυα καὶ παντὸς εἴδους ἐργαλεῖα ἀλιευτικὰ εἴτε ποταμῶν εἴτε θαλάσσης· τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἰχθυοτροφίαν καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἰχθύων· ἰχθῦς ζῶντας ἐν λεκάναις, συλλογὰς ἰχθύων καὶ περὶ πτηνῶν τεταριχουμένων· σωστικὰς συσκευάς· σημεῖα καὶ πυρὰ τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων· ἰχθῦς ἀλατισμένους καὶ παρσκευασμένους εἰς κιβώτια· συσκευὰς πρὸς διατήρησιν τῶν ἰχθύων· τὰ ἐκ τῶν ἰχθύων παραγόμενα, ὡς ὠστάρια, χαβιάρια καὶ τὰ τοιαῦτα.

— Κατὰ τὰ προσεχῆ Χριστούγεννα ἐκδοθήσεται ἐν Ἀγγλίᾳ ἔργον ζωγραφικὸν τῆς ἡγεμονόπαιδος Ἀλίκης τῆς νεωτάτης θυγατρὸς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας. Τὸ βιβλίον θὰ περιέχη παραστάσεις ὑδρογραφικὰς (aquarelle) τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους παριστανομένων δι' ἀνθέων.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἀράχνης νοημοσύνη. Ἀγγλος τις ἐντομολόγος κατέγεινεν ἐσχάτως περὶ τὴν μελέτην τῶν ἀράχνην καὶ ἐπέισθη ὅτι ἡ νοημοσύνη αὐτῶν εἶναι ὑπερβολικὴ. Ἐν τῷ μέσῳ λιμνάζοντος ὕδατος ἔθετο ῥάβδον καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀράχνην καὶ παρετήρει προσεκτικῶς πῶς ἤθελεν ἐκεῖθεν κατορθώσῃ ἢ φύγῃ. Ἴδου πῶς τὸ κατορθώσεν.

Ἀφοῦ ἡ ἀράχνη ἐνόησεν ὅτι πανταχόθεν ἦτο ὕδωρ καὶ ὅτι πᾶσα ἐλπίς φυγῆς ἦτο ματαία διὰ τῶν συνήθων μέσων, ἀνέβη ἐπὶ τῆς ῥάβδου τῆς καὶ ἐκεῖθεν διὰ λεπτοτάτου νήματος κατέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καρδοκοῦσα τὴν στιγμὴν καθ' ἣν φύλλον τι ἢ ξύλον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου διωκόμενον θὰ διέλθῃ ἐκεῖθεν, ἵνα οὕτως αὐτοῦ ἐπιβίναυσκ φθάσῃ εἰς τὴν ξηράν. Ἀλλ' ὁ παρατηρητὴς τὴν ἔβηκεν ἐκ νέου εἰς τὴν ῥάβδον. Τότε ἡ ἀράχνη κατέφυγεν εἰς μέσον ἀληθῶς εὐφύεστον. Γινώσκεις πῶς τις τοὺς λευκοὺς καὶ πτιλώδεις πάππους εἴτινες φέρονται ὑπὸ τοῦ μικροτέρου ζεφύρου. Ἡ ἀράχνη ἀνέρχεται εἰς τὸ ὕψος τῆς ῥάβδου καὶ ἀρχεται

κατασκευάζουσα ένα τοιοῦτον, ὅστις θὰ τῆ χρησιμεύσῃ ὡς ἀερόστατον. Ἄλλὰ τὸ περιεργότατον εἶναι ὅτι ἀφοῦ κατασκευάσῃτε τοῦτο δοκιμάζει ἂν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἀεροστάτου εἶναι ἰκανὴ νὰ τὴν βραδέσῃ· τοῦτο δὲ τὸ κατορθοῖ κρατούμενη πάντοτε πρὸς τὴν ῥάβδον διὰ νήματος. Ἄν ἡ ἐπιφάνεια δὲν εἶναι ἰσχυρὰ ἀναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν, καὶ προκαλεῖται ἀναμένει πνοὴν ζεφύρου καὶ οὕτως ἀεροδρομοῦσα ἀναλαμβάνει ἀσφαλῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

*
**

Οἱ χάρτινοι ἀετοὶ ἐν Κίνα. Ἐν τῶν παραδοξοτάτων τὰ ὅποια βλέπει ὁ ἀφικνούμενος εἰς Κίναν Εὐρωπαϊκῆς εἶναι ἡ μανία ἣν ἔχουσιν οἱ κάτοικοι, νέοι καὶ γέροντες, πλούσιοι καὶ πένητες, νὰ διασκεδάζωσι μὲ τοὺς χάρτινους ἀετούς. Εὐρωπαϊκὸς ἄρτι περὶ Κίνας γράφας διηγεῖται ὅτι ἄμικ ἀφίκετο εἰς Καντῶνα εἶδε πρὸς τὴν ὁδὸν καθήμενον γηραιὸν τινα Κινέζον κρατοῦντα τὸ σχοινίον χάρτινου ἀετοῦ καὶ παρατηροῦντα τὰς ἐναερίους κινήσεις του μετὰ σοβαρότητος ἄμικ καὶ εὐχρησθήσεως. Ὁ περιηγητῆς ἀνεξήτει πανταχοῦ τὸν περὶ τὸν χάρτινον τοῦ ὁποίου ὁ γέρον διεσκεδάζεν, ἀλλ' οὐδεὶς παρίστατο καὶ ὁ γηραιὸς Κινέζος διεσκεδάζεν αὐτὸς καθ' ἑαυτόν.

Ἐκ τῆς μανίας ταύτης τῶν Κινέζων προκύπτει καὶ ἡ περὶ τοὺς χάρτινους ἀετούς τελειοποιήσεις ἧτις ἐν Εὐρώπῃ ὑπολείπεται πολὺ. Οἱ Κινέζοι, δύναται τις εἰπεῖν, ἀνύψωσαν εἰς τέχνην ἰδίαν τὴν κατασκευὴν τῶν ἐναερίων τούτων παιγνίων. Ὁ φέρων οὐρανὸν ἀετὸς θεωρεῖται βάρβαρον καὶ παιδικόν τι ὅλως. Οἱ ἀληθεῖς ἐρασταὶ ἔχουσιν ἀετούς ἀνευ μὲν οὐραῆς, παντοίους δὲ τὸ σχῆμα· τετραγώνους, στρογγύλους, ἑξαγώνους, ὀκταγώνους, τριγώνους, καρδιοσχήμους, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Οἱ εὐθυνοὶ ἀετοὶ κατασκευάζονται ἐκ ξυλαρίων βχυβοῦ καὶ καλύπτονται διὰ λεπτοῦ, ἀλλὰ δυνατοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ζωγραφίζονται τὰ ποικίλα ἐκεῖνα φανταστικὰ σχήματα, ἅτινα βλέπομεν ἐπὶ τῶν διαφόρων κινεζικῶν σκευῶν. Οἱ ἀετοὶ τῶν πλουσίων εἶναι κατασκευαζόμενοι ἐκ μετάξης, ἐξωγραφισμένοι δ' ὑπὸ τεχνιτῶν ἱκανῶν, φέροντες ἐπιχρυσώματα, ἅτινα ἀντανακλῶνται εἰς τὸν ἥλιον καὶ δεδεμένοι διὰ ματαξίνων κλωστῶν. Τινὲς τούτων στοιχίζουσι καὶ μέχρι διαχιλίων καὶ τριτχιλίων φράγκων. Τὴν νύκτα τοὺς ἀετούς τούτους οἱ Κινέζοι φωτίζουσιν ἀναρτῶντες φαναὺς χάρτινους ποικίλους καὶ ποικιλοχρῶμους. Αναμένουσι δὲ πρὸ πάντων νύκτας ἐστερημένους τοῦ σεληνιακοῦ φωτός διὰ νὰ τοὺς ἀναπετάσωσιν εἰς τὸν ἀέρα καὶ τότε ὀρασιότατον θέαμα κινητῶν ἀστέρων παρίσταται ἐν τῷ οὐρανῷ.

Καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἀναπετάννυειν τοὺς ἀετούς εἶναι τελειοποιημένη ἐν Κίνα· οὕτω δὲν τρέχουσι διὰ νὰ πετάσῃ ὁ ἀετὸς, ἀλλὰ χαμηλὸν καθήμενος κατορθοῦσι νὰ τὸν ἀναπέμψωσι· ἐντεῦθεν δὲ τὸ παίγνιον τοῦτο ἐν Κίνα εἶναι ἰδίον πάσης ἡλικίας καὶ πάσης ἐποχῆς.